

PODRUŽNIČNA ŠOLA LEŠE
ŠOLSKO LETO 1997/98

14

L I S T K I

KOLENDAR DOGODKOV V ŠOLSLEM LETU 1997/98

SEPTEMBER 1997

- 1.9. : Sprejem prvošolcev in njihovih staršev
Začetek novega šolskega leta
- 4.9. : Očiščevalna akcija okoli šole
- 10.9.: Športni dan - pohod na Bistriško planino
- 12.9.: Pogledat sta nas prišli ravnateljica gospa Marija Klofutar in
pedagoginja gospa Klara Senica
- 30.9.: Roditeljski sestanek za starše obeh razredov

OKTOBER

- 1.10.:Kros v Bistrici
Najboljša je bila Urška s 3.mestom
- 7.10.:Je nadomeščala učiteljica Saša Šorn,ker sem imela študijsko
skupino.
- 9.10.:Naravoslovni dan - gozd
- 15.10.:Pregled sluha za učence 1.razreda
- 22.10.:Obiskali smo zobozdravnico
- 27.10. do 31.10.smo imeli jesenske počitnice

NOVEMBER

- 1.11.: Komemoracija pred spomenikom žrtvam vojne pred šolo ob 10.uri
ob Dnevu spomina na mrtve
- 14.11.:Kino Tržič - ogled risanega filma Dama in potepuh
- 17.11.:Gospod Jože Kocjan nam je pripovedoval o našem kraju nekoč
in danes
- 21.11.:Obisk zobozdravnice v Bistrici
- 27.11.: Sanitarni inšpektor je pregledal šolo in ugotovil,da je vse v redu.

DECEMBER

- 15.12. do 19.12. je nadomeščala gospa Nuša Hafner.
- 16.12.: Obisk Cankarjevega doma v Ljubljani - ogled predstave Trnuljčica
skupaj z ostalimi podružničnimi šolami v naši občini
- 22.12.:Kino Tržič - glasbena pravljica Pepelka
Centralna šola v Bistrici - poslušali smo Romano Kranjčan
- 23.12.:Športni dan - gimnastika - izvedli smo ga v naši učilnici
- 24.12.:Praznovali smo zadnji šolski dan v letu 1997 s plesom in raznimi
družabnimi igrami

Sledile so Božično -novoletne počitnice.

JANUAR 1998

- 5.1.: Vrnili smo se v šolske klopi

FEBRUAR

- 5.2.:Kulturni dan -V Lutkovnem gledališču v Ljubljani smo si ogledali predstavo *Veliki dobrodušni velikan*
Sprehod po Ljubljani do Tromostovja in Prešernovega spomenika, ogledali smo si tržnico in ribarnico
- 7.2.:V počastitev kulturnega praznika je v večjem razredu pripravil gospod Vogelnik razstavo svojih risb,ki je ostala na ogled dva meseca
- 23. do 27.2.:Zimske počitnice

MAREC

- 10.3.:Nadomeščala učiteljica Saša Šorn
- 18.3.:Športni dan - pohod do Hibja
- 19.3.:Ogled igrice v Bistrici
- 20.3.:Šolsko tekmovanje v matematiki za Vegovo priznanje - tekmovali so učenci 2.razreda.Vegovo bronasto priznanje je prejela Brlek Nežka, ki je osvojila 36 točk od možnih 40.
- 27.3.:Testiranje za telesno vzgojni karton v telovadnici centralne šole

APRIL

- 17.4.:Tekmovanje za Ciciveselo šolo
- 18.4.:Sodelovanje na Dnevu šole v Bistrici
- 22.4.:Čiščenje okolice šole

MAJ

- 21.5.:Naravoslovni dan - voda
domače živali
travniki
- 27.5.:Naravoslovni dan - Tehniški muzej Bistra
- 28.5.:Temovanje v Računanje je igra

JUNIJ

- 3.IN 4.6.:Tabor v Podljubelju
- 5.6.:Skupinsko fotografiranje
Zlaganje drv
- 12.6.:Zdravniški pregled za učence 1. razreda
- 24.6.:Zaključna prireditev - igrice Mojca Pokrajculja
prikaz otroških iger
podelitev spričeval in priznanj

MAMICE SMO POVABILI V ŠOLO

V sredo, 25. 3. 1998 smo mamice povabili gledat igrice. Mamice so prišle v šolo. Pred resnim nastopom smo imeli vaje. Potem je bila najprej igrica Zrcalce, potem recitacije in nato še igrica Piščanec Čivko. Po nastopu smo mamicam razdelili darila. Potem smo iz kuhinje prinesli pecivo in kavo. Z Lukom sva učiteljici in teti Mladenki dala darila. To sta bili kitajski vazi in šop rož. Potem smo otroci vzeli žogo in odšli na igrišče. Tam smo se šli med dvema ognjema. Mamice so se v razredu še malo pogovorile. Potem smo odšli domov. Meni se je zdela predstava zelo dobra.

Nežka Brlek

DAN ODPRTIH VRAT

V soboto, 18.4.1998 smo šli v Bistrico na dan odprtih vrat. Tja smo se ob osmi uri peljali z avtobusom. Tam smo delali sliko iz blaga. Delali smo na spodnjem hodniku. S Patricijo sva delali posebej, za svojo mizo, drugi pa so bili malo stran. Jaz sem našla na blago eno drevo, oblake in sonce. Bilo je veliko ljudi. Nastjina mama in ata sta nama rekla: «Kako je zdaj, čmrlja?» Veliko ljudi je spraševalo, kaj delava. Povedali sva, da delava sliko iz blaga. Ob dvanajstih so se nekateri odpeljali z avtobusom. Gledali smo košarko v telovadnici. Jaz sem šla k mamicami. Ko sem bila že nekaj časa pri njej, sem se spomnila, da sem pozabila jopico. Šla sem jo iskat. Imeli smo se lepo.

Nežka Brlek

V LUTKOVNEM GLEDALIŠČU V LJUBLJANI

Včeraj smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano. Po enourni vožnji smo prišli v gledališče. V garderobo smo oddali obleko in se posedli v dvorani. Gledali smo igro Veliki dobrodušni velikan. Bila je zelo strašna pravljica. Pripovedovala je o deklici in štirih velikanih. Z avtobusom smo se peljali tudi nazaj. Še prej pa smo šli po tržnici. Bilo je veliko golobov. Skoraj sem že enega ujel. Videli smo Prešernov spomenik. Po vodi so plavale race. Ko smo se peljali nazaj, je nekaj otrok spalo.

Miha Štular

OČIŠČEVALNA AKCIJA

V soboto, 4.4.1998 je bila očiščevalna akcija. Ob 8.uri je bil zbor pred gasilskim domom. Nekateri otroci so prišli peš, drugi pa so se pripeljali s starši. Pred gasilskim domom smo se dogovorili, kam bo šel kdo. Trije so šli ob vodi pri drsališču, drugi pa so šli drugam. Kmalu smo bili že pri polju. Do tam smo nabrali veliko smeti.

Kmalu je bilo konec. Potem smo se peljali k Špelnovemu kozolcu. Tam smo imeli piknik. Ada in Metka sta pripravili majonezo, ajvar in čebulo. Igor je pekel hrenovke in čevapčiče. Najprej smo pojedli mi, otroci, potem so prišli še odrasli. Metka, Eva in jaz smo šle po Amadeusa. Bil je vesel, ker smo ga z Metko spustile z verige. Potem smo šle nazaj na piknik. Tam smo še malo popili. Aha, pozabila sem povedati, da nas je obiskal novinar. Potem nas je fotografiral.

Z mamico smo šle še pred koncem piknika na sestričin rojstni dan. Tam smo imeli srečolov. Imela sem se lepo. Tam sem pojedla tri sladolede. V torek je bilo v Gorenjskem Glasu objavljeno, da smo nabrali več kot 10 ton smeti.

Nežka Brlek

Jaz, veter

Jaz sem veter. Urek dan potujem
po svetu. Piham lahko rožlično,
časih piham zelo malo in sem kot
majhna sapica. Tako najraje pi-
ham polati. Jeseni z dreves odpi-
ham liste in z glavo klobuke.
Sem pa tudi zelo močan. Takrat
mi pravijo ljudje. Piham tako mo-
čno, da lahko odresem strehe, pre-
vrnem avtomobile in sruvam
drevesa. Otroci me imajo zelo,
radi, ker z močjo lahko spuščajo
smetjo. Zato mi ni zisto nič dolga-
as.

Patricija

TABOR V PODLJUBELJU

Z učenci 2.razreda smo odšli v šolo v naravi ali tabor v Podljubelju. Ker nas je malo, smo se pridružili drugošolcem iz Kovorja. Vseh skupaj nas je bilo sedemnajst učencev in dve učiteljici. Program dejavnosti smo prejeli od organizatorja, to je agencije Koren Sports - Agencije za športne avanture in potovanja.

Začeli smo tako....

Zjutraj ob pol osmih smo se z vso prtljago, ki je ni bilo malo, zbrali na avtobusni postaji v Lešah. Odpeljali smo se v Bistrico, kjer smo se pred šolo presedli v drug avtobus. Odpeljali smo se do Kovorja in naložili še učence iz Podružnične šole Kovor in njihovo učiteljico gospo Simono. Nekaj minut po osmi uri smo že bili pred gostiščem Koren. Sprejeli so nas in nam povedali, kam naj odnesemo prtljago, ker so bile sobe še zasedene z učenci 2.b razreda OŠ Bistrica.

Dopoldne smo preživel na igrišču.

Ko smo prišli v Podljubelj, smo šli na igrišče. Najprej smo igrali med dvema ognjema. Ekipa, v kateri smo bili mi, je zmagala. Kovorjani so bili jezni, ker so izgubili igro. Potem smo se šli razne štafetne igre. Razdelili smo se v štiri skupine in tekmovali, katera bo prva. Najprej smo vodili obroče. Potem smo skakali kot žabe. Jaz sem veliko metal na koš. Medtem je naš vodnik Andraž pripravil vrvi na plezalni steni. Včasih je učil plezati, zato je tudi nam povedal, kako se pleza. Vsak je oblekel varovalni pas. Andraž nas je varoval. Malokdo je priplezal do vrha plezalne stene. Moja sošolka Urška je priplezala na vrh.

Miha Štular

Čakalo nas je kosilo. Hitro smo ga pojedli, saj smo bili že lačni. Po kosilu smo se pripravili na planinski pohod. Učenci so si pripravili nahrbtnike in vanje dali anorake ali puloverje in pijačo. Še zadnja navodila in smo šli.....

V sredo smo šli na Prevalo. Najprej smo šli po cesti. Potem smo zavili na pot. Po tisti poti smo hodili drug za drugim v gosjem redu. Prvi je hodil Andraž. Za njim je bil Miha. V sredini je bila učiteljica Simona. Zadnja v vrsti je hodila učiteljica Irena. Andraž nam je govoril: Pod noge gledat! Mi smo gledali po noge. Vmes smo počivali. Pili smo vodo ali sok. Prišli smo do luknje. Andraž je dal Simoni in Ireni svetilki, da sta svetili, ko smo šli skozi predor. V predoru je bilo hladno. Ko ga je bilo konec, smo šli naprej. Kmalu smo prišli do kočice na planini. Tam smo dobili lonc vode in skodelico. Nekaj časa smo počivali, potem pa smo se odpravili na pot. Nazaj smo šli po drugi poti. Ko smo prišli do glavne ceste, nas je Andraž naložil v kombi in odpeljal do gostišča.

Urška Bohinjec

Prevoz je bil vsem dobrodošel.

Končno je prišlo tisto, kar so učenci najtežje čakali: razporeditev po sobah.

Proti večeru smo šli v sobe. Imeli smo se super. Ko smo prišli v sobe, smo obesili potovalke na obešalnike. V sobi nas je bilo šest. V sobi je bila ena postelja in trije pogradi. V sobi sem bila z Uršo, Patricijo, Mario, Nino in Branko. Jaz sem spala zgoraj, Patricija pa spodaj. Me tri smo igrale enko. Zvečer je prišel kitarist. Peli smo pesmi. Potem smo šli v sobo. Nekaj časa smo se pogovarjali. zaspali smo ob tretji uri zjutraj.

Nežka Brlek

Res je trajal živžav precej dolgo, vendar je okoli polnoči potihnil. Zgodaj zjutraj so se otroci prebudili. Nekaj časa so se igrali po sobah. Sledilo je umivanje. Potem smo šli na igrišče in telovadili. Šli smo na krajši sprehod na ogled ostankov taborišča Mathausen. Sledil je zajtrk in pospravljanje prtljage. Pripravili smo se za naslednji pohod-na stari Ljubelj.

Ko smo šli na mejni prehod smo vzeli nahrbtnike. Vanje smo dali nekaj hrane in pijače. Bila je zelo dolga pot. Meni so kar kapljice padale z obraza. Na vrhu smo si odpočili in popili čaj, ki ga je skuhal Andraž. Nekateri so stopili čez prehod v Avstrijo. Navzdol smo prišli hitreje in lažje. Na Ljubelju smo si skozi daljnogled ogledali bližnje gorske vrhove. Ko smo se vrnil, smo šli na kosilo.

In sledilo je TEŽKO pričakovanje staršev.

Potem smo šli na igrišče čakati mamice In očete ali pa tudi mame. Jaz sem mislila, da ne bodo prišli. Moja mami in Peter sta prišla ravno takrat, ko sem šla plezat. Rekla sta mi, naj splezam visoko. Ampak jaz nisem priplezala na vrh. Potem sem se spustila. Starši so počakali, da smo vsi pokazali, kako plezamo. Ker se je staršem mudilo, se nismo šli drugih iger. Učiteljica je vprašala, če jo lahko peljemo domov. Mi smo rekli, da lahko. Jaz sem jo vprašala, če ima vse kovčke pripravljene. Potem se je usedla v avto. Peljali smo jo domov. Bila je zagotovo srečna. Meni je učiteljica rekla, da naj drugo jutro spočita pridem v šolo. Potem smo se odpravili domov. Doma sem vse zložila iz torbe. Mama je bila doma zelo vesela. Dala mi je lučko. Mami mi je dala oprati vse stvari, ki so bile umazane. Bil je zelo lep dan.

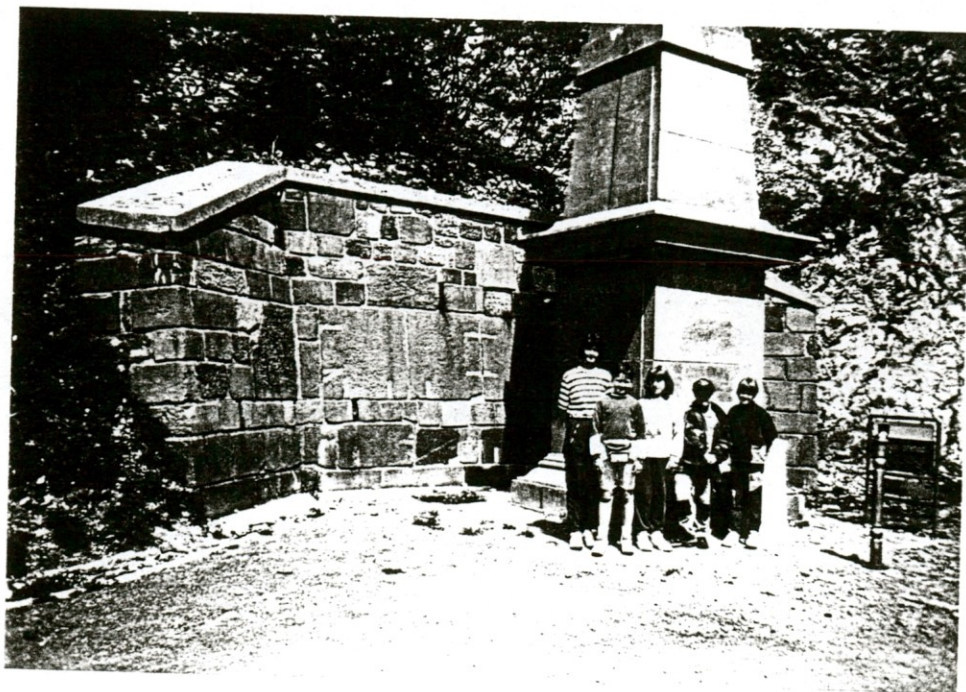
Patricija Stare

Tako se je naš tabor zaključil. In kaj mislimo o njem?

*Jaz sem najraje plezala.
Tabor je bil res dober.*

Tabor mi je bil zelo všeč.
 Rajeje sem plehala. Tudi pohod
 mi je bil všeč. Najboljše pa mi
 je bilo, ko smo šli skozi luk-
 njo, ki je bila dolga 150 metrov.
 Ko smo prišli v sobe je bilo
 zelo vroče. V sobi so bile pogradi.
 V sobi smo bile same punce:

Lina, Maria, Urška, Patricija, Branka
 in jaz. Branka mi je vedno
 nagajala. Lina se je skrila kar v
 omaro. Dehleta iz druge sobe so
 bile zelo nagajive. Želo so se varinole.
 Ko smo plehali, smo imeli
 tovariša Andraža. Zaspali smo
 ob 23. Meni je bilo zelo lepo na
 taboru. Pogledali smo si tudi
 nekdanje taborišče.

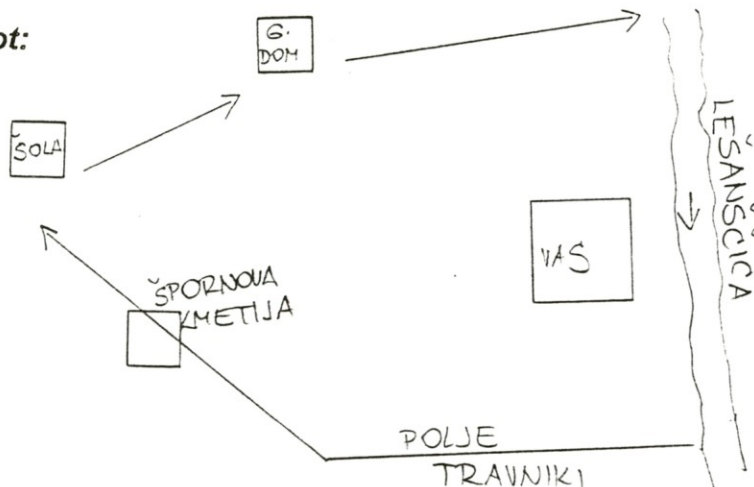

NARAVOSLOVNI DAN - VODA

V letošnjem letu smo se odločili, da bomo raziskali potok Lešanščico, ki teče skozi Leše. Izvira na pobočju Dobrče nad vasjo Hudi graben. Najprej smo si razdelili naloge. Potem smo se odpravili na teren.

Naša pot:

Šli smo skozi vas in se ustavili na avtobusni postaji pri Gasilskem domu. Zavili smo na kolovozno pot, ki vodi proti Lešanščici. Pote je bila ozka in blatna. Šteli smo potočke, ki izvirajo na hribu, ki ga imenujemo Kras. Bilo jih je pet. Ugotovili smo, da je v tem delu precej vode. Opazovali smo manjši izvir: luknja v zemlji iz katere je mirno tekla voda. Bila je hladna in čista.

Prišli smo do potoka Lešanščica. Že od daleč smo zaslišali šumenje. Kraj, kjer smo opazovali se nahaja v bližini Mihovega vrta. STRUGA je ozka. Voda teče hitro. Ko teče čez kamne, se peni. Ko je Katarina v vodo dala roko, je ugotovila, da je zelo mrzla. Izmerili smo globino vode in namerili 27 cm. Ko se je malo naprej struga razširila, je bila globina 17 cm. Preko vode je vodila brv. Šli smo preko nje na levi breg. Potem smo hodili ob vodi vse do mostu na lešanskem polju.

MOSTOVI

brv, lesen mostiček "na jezu",
most pri Šlosarju, most pri Kovaču - oba sta betonska
most na Osonci - lesen.

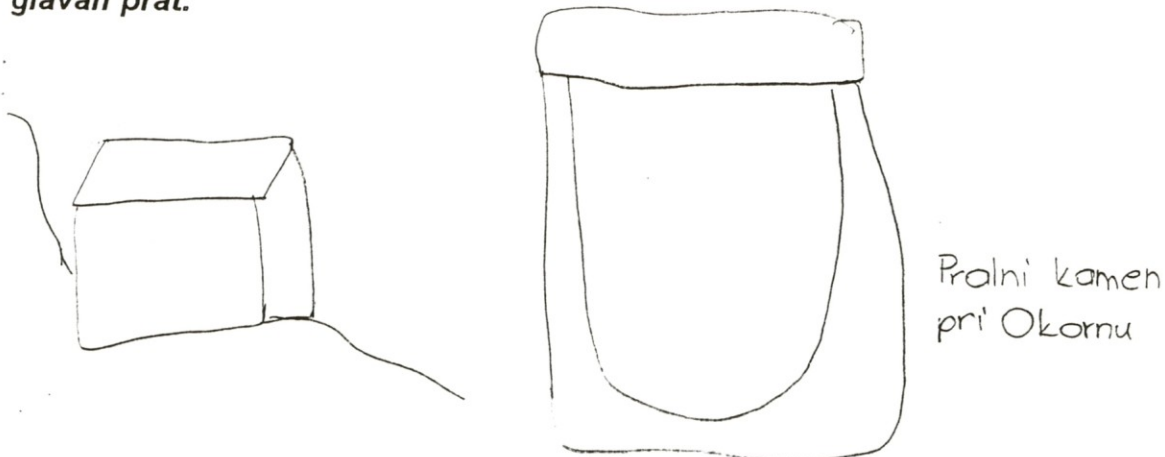
IZKORIŠČANJE VODE

MLINI: Zgornji mlin, Srednji mlin, Spodnji mlin pri Valavcu (noben mlin ne deluje več, tudi ostankov je le malo-mlinski kamen, ostanek kolesa). Ostala so le imena hiš, ki so vse še naseljene.

ŽAGE: Mlinarjeva žaga (so le še ostanki zidov in "rake", po katerih je bila napeljana voda)

VODOVOD: zajetje pri izviro, vodovod za vas Leše.

PRANJE: ob vsakem dostopnem mestu so gospodinje ob vodi prale. Mi smo se ustavili pri Okornu in Cvenkeljnu. Gospa Tilka, Okornova mama, nam je pokazala pralni kamen, ki je še dobro ohranjen in pravi, da ga bodo tudi pustili ob vodi, kjer je bil. Povedala nam je, da je star že več kot 120 let. Tudi sama je prala na njem pred štiridesetimi leti. Prali so ob vsakem letnem času-poleti in pozimi in vse perilo, tudi rjuhe. Perilo je bilo zelo belo. Ob tem kamnu je pralo še več gospodinj z vasi, ki so hodile s škafi na glavah prat.

Ko še ni bilo v vasi hladilnice mleka, so v vodi hladili tudi mleko, ki so ga kmetje oddajali v mlekarno. Grabnova mama nam je povedala, da je bilo to tudi tvegano, saj je v posodo lahko vdrla tudi voda, če je bila nevihta ali pa je kanglo celo odnesla.

Nekateri pa so napeljali vodo v manjše ribogojnice, kjer gojijo postrvi.

ONESNAŽENOST VODE

Vso pot smo spremljali ali je voda in njena okolica čista. V zgornjem delu potoka, izven vasi, skoraj nismo videli odpadkov. Ko pa smo prišli v vas, jih je nekaj le bilo. Posebno so nam pritegnile pozornost bele pene v vodi, kjer teče skozi vas. Tudi izven vasi smo zagledali kakšen predmet, ki ne sodi v vodo, čeprav so krajanji spomladi izvedli očiščevalno akcijo.

V vodo je speljana kanalizacija.

Ugotovili smo, da bi vodo iz potoka pili do vasi, potem pa ne več.

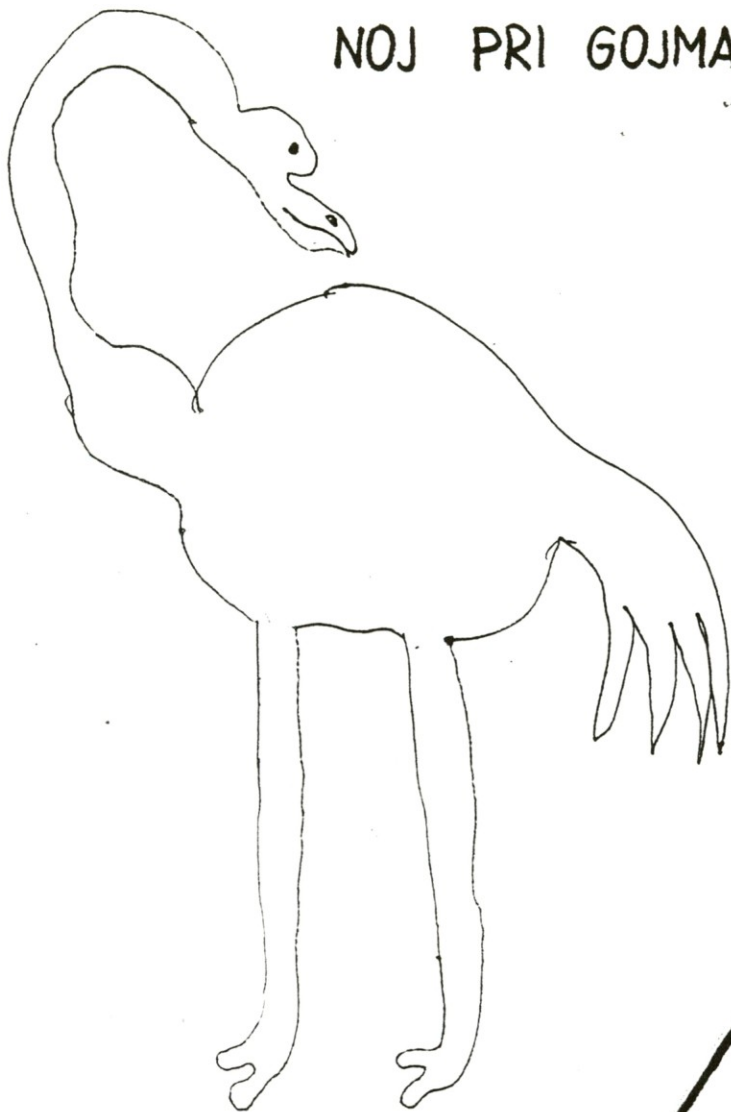
RASTLINE

Vodni bregovi so porasli z grmovji in drevesi. Opazili smo leske, vrbe, jelše bezeg, smreke, lipe, lapuhove liste, ... Južno od vasi, ko struga ni več strma, je v bližini več travnikov, ki pa so bili porasli z visoko travo in cveticami.

ŽIVALI

Ob vodi smo videli manjše živali: komarje, muhe, čebele, gozdnega lazarja, v vodi pa le pod kamni manjše živalice. Grabnova mama nam je povedala, da ribiči vsako leto poberejo ven postrvi in prinesejo nove. Se pa najde tudi kdo, ki ni ravno uradni ribič. Mi nismo videli nobene postrvi.

NOJ PRI GOJMARJU

Pri Gojmarju imajo dva noja. Enega smo videli zunaj v ogradi. Hodil je naokrog in visoko dvigal glavo. Skozi mrežnato ograjo je trgal travo in jo jedel. Našli smo njegovo pero in ga vzeli v šolo. Zanimiva se nam je zdela dihalna odprtina na kljunu.

Ko smo šli od potoka Lešanščica, smo se ustavili ob znamenju, ki stoji sredi polja. Pravijo mu kužno znamenje. Vzeli smo svinčnike in ga narisali.

NARAVOSLOVNI DAN

Danes smo imeli naravoslovni dan. Šli smo na ogled potoka Lešanščica. Toda je bila umaxana.

Nekha, Patricija in jaz smo hodili po vodi, ker smo imeli škornje. V vodi je veliko kamnjenja. Ko smo se vračali v šolo, smo videli ribe. Na domačiji Eolmar smo si ogledali majo. Na koncu smo prvi luker videli tudi morskega prašička. Bil je zelo lep.

Primož

NA KMETIJI

V hlevu imamo krave in zajce. Ata kida gnoj. Mama molze. Mama hrani prašiče. Za krave pripravim seno. Bik pije vodo. Krava je ata brcnila. Ata vozi traktor. Jaz mu pomagam. Imamo telička. Telička spustimo.

Luka

Pri nas imamo hlev. Moji morski prašički živijo v hlevu. V hlevu imamo tudi kokoši. Naš hlev je majhen. Hlev se drži hiše. Počistimo ga vsak dan. Posujemo z listjem. V hlevu imamo vile in lopato. Tudi luč in vodo imamo v njem. Zvečer ga zaklenemo.

Primož

Doma imamo kmetijo in zato tudi hlev. V njem so krave. Hlev je treba zračiti. Včasih se mora tudi pleskati. V hlevu domujejo lastovke. Hlev je umazan. Iz njega je treba odpeljati gnoj. Zanj skrbijo kmetje in kmetice. Včasih smo v hlevu imeli tudi konja. Ko je poletje, se krave preselijo iz hleva na pašnike.

Eva

Danes smo imeli naravoslovni dan. Ogleдали smo si, kakšna je voda in nekaj domačih živali. Domačine, ki živijo ob vodi smo povprašali, kako so živeli včasih in kako danes. Meni je bilo najbolj všeč pri Okornovih, ki imajo še danes pralni kamen. Okornova mama nam je povedala, da ga uporablja še danes.

Eva

Včeraj smo bili na izletu v Bistri. Videli smo stare avtomobile, kolesa in motorje. Videli smo tudi nagačene živali. Ko smo šli naprej, smo videli staro lokomotivo, žage in velik stol. Zunaj smo videli mlin na vodi. Preden smo odšli domov, nas je učiteljica Irena peljala na sladoleđ.

Primož

MOJA PSIČKA LIŠA JE RJAVE
 IN ČRNE BARVE. RADA JO PELJEM
 NA SPREHOD. HRANIM JO S PASJO
 HRANO. KO JO S KETNICE ODVEŽEM,
 JE VESELA. KO SEM JO PELJALA
 NA CEPLJENJE PSOV, JI NI
 BILO NIČ MAR. TAM JE BILO
 VELIKO PSOV. MOJA TETA JO
 JE PRIPELJALA IZ BREZ LJ.

EVA STUDEN

NAŠ PIKO

*Naš maček je velik,
ime mu je Piko.
Rad miške lovi,
se za ptički podi.*

*Miško je ulovil,
jo veselo pojedel,
a prej se je igral,
kar vsak maček ne bi znal.*

*Ko zagleda ptičko
prav potihno k njej hiti,
a ptička prej vzleti
naprej na sončku greje se.*

*Ko meso mu zadiši,
hitro v kuhinjo prihiti,
naredi cmok,cmok,cmok
in že ga več ni.*

**Urška Bohinjec
2.r.Podružnična šola Leše**

Moji mucki je ime Pika. Dobila sem jo na Loki pri Tržiču. Bila je še majhen mladič. Je sive in bele barve. Zelo skrbim zanjo. Hranim jo z mlekom, mesom in briketi. Spi v košari. Moja Pika je še mlada, zato se igram z njo. Spomladi, ko bo odrasla, bo imela mladičke. Rada hodi na sprehode z menoj. Zato imam Piko najrajši.

Patricija Stare 2.r

PAPIGA

RADA BI IMELA PAPIGO.

ZA PAPIGO BI REDNO

SK RBELA. PAPIGA MI

JE LEPA, ZATO BI JO

IMELA. ZADNJIČ SEM

ŠLA Z MAMICO V TRGOVI=

NO LJUBLJENČKOV.

MAMICI SEM REKLA:

MAMI, POGLEJ TO PAPI=

GO, KAKO SE LE PO

OGLAŠA. REKLA SEM

MAMICI, ČE JO KUPI.

MAMICA MI MI HO=

TELA KUPITI PAPIGE.

KATARINA

DOMA IMAM MORSKEGA

PRAŠIČKA. MORSKEGA

PRAŠIČKA IMAM V KLE=

TKI. MOIRSKI PRAŠIČEK

JE TRAVO. PAZIM, DA

NE UMRJE. MORSKEMU

PRAŠIČKU POKIDAM.

STRIC MI JE PRINESEL

MORSKEGA PRAŠIČKA.

MORSKEGA PRAŠIČKA

DAM VEN.

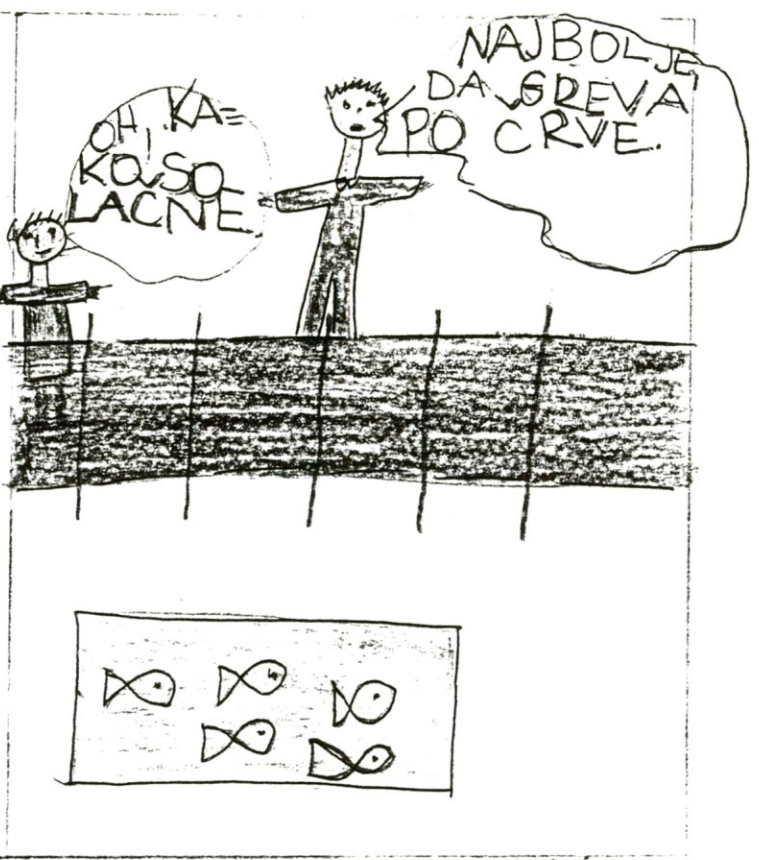
Morski

prašiček

PRIMOŽ

V KORITU MAMO VEDNO SO LAČNE RIBE.

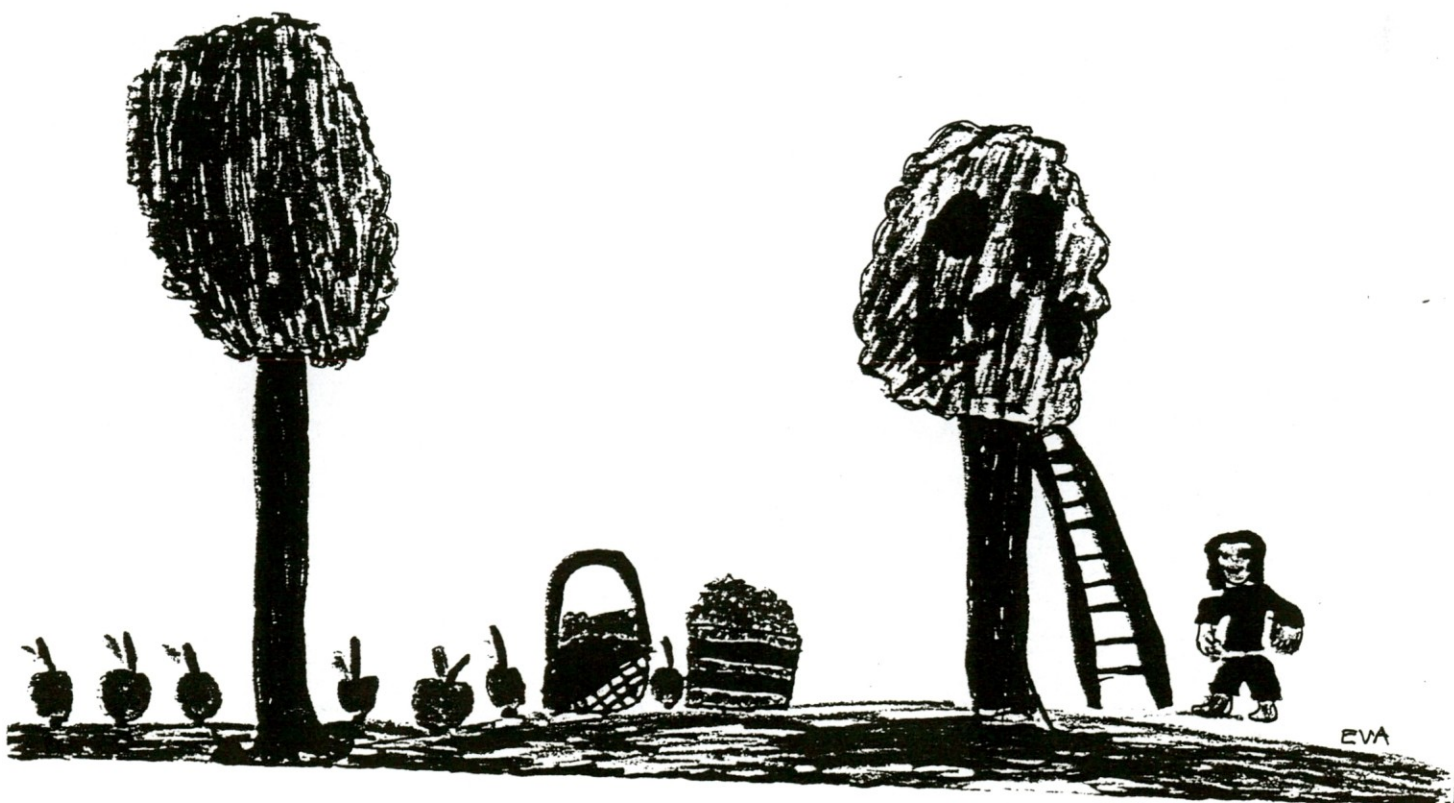
NAJRAJE IMAJO CRVE.

KMALU SO BILE SITE. PRIMOŽ

Kako so babice prale

Včasih so babice perilo namakale.
 Drugi dan so splaknile in ožele.
 Nato so nalile novo vodo in z
 milom drgnile. Nekaj časa so pustile.
 Nato so nalile vročo vodo in pustile,
 da se je odmočilo in požulilo.
 Potem so splaknile v potoku in ožele.

Urška

Moja babica je prala ročno. Potrebovala je velik škaf, v katerega je namočila perilo. To se je namočilo najmanj tri ure. Potem ga je vrela iz škafa in ga ošela (ovila). Potem je napolnila malo tople vode, v katero je dodala navadno milo na pranje.

Vsako stvar je posebej namočila in vsako stvar spet porinčila (odognila) in ošela. Potem je postavila na štedilnik velik lonec, vanj dodala prašno prasek in perilo dala v loncu kuhati. Perilo je moralo nekaj časa vreti. Potem ga je iz lonca, manj ošela, moralo voda in ga napolnila porinčila (odognila).

Potem ga je odnesla na potok Lesniscica, ga temeljito splaknila in to večkrat, da je bila voda, ki je tekla od perila popolnoma čista, ga napolnila in odnesla domov.

Domov ga je obesila na vročo sušilnico perila. To je delala tudi pozimi v velikem merazlu. Tako je bilo perilo oprano, pa tudi čisto merazlo bebo je bilo. Tudi ga pere v pralnem stroju.

Blanka Brlek

Isical sem porodnega moža

Šli smo na morje. Vozili smo se kabine 3 ure. Šli smo v Isola. Ko smo prišli do morja, šel sem plavat. Drugi dan sem se odločil, da se grem potapljat. Pod vodo sem videl veliko školjk in živali. Na dnu morja je bila nekaj zelo velikega in zelenega. Potem sem videl to reč. Mislim, da je bila parast, toda bil je porodni mož. Rekel mi je, kdo sem. Miha. Odgovoril mi je, da ima veliko morskih prijateljev. Hotel sem že na plažo, pa se mi je že predstavil. Potem sem pa šel. Stariema sem povedal, da sem videl porodnega moža, a mi nista verjela.

Miha Štular

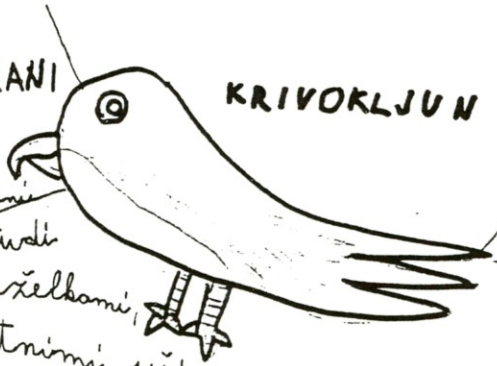
16,5 cm. Tamec je rdeč ali oranžna rdeč, hrbet ima rahlo lisast, peruti in rep so temna rjavi, trdnih belkast, škajasti rep je razmeroma kratek, peruti brez kakšne kali proge.

OPIS

S ČIM SE HRANI

Grani se v glavnem s semeni iglavcev pa tudi listavcev, z žuželkami, predvsem z listnimi ušicami.

KRIVOKLJUN

KJE PREBIVA

Prebiva v iglastih in mišanih, najraje v jelovih in smrekovih gozdovih ali v rjave-kratem, svetlo, sredogorju in visokogorju do drevne meje.

MIHA IN URŠKA

Z NAMI SPOZNAVAJTE PTICE

Grani se z majhnimi sesalci, mišimi, podganami in kati, tudi s ptici.

PREHRANA

MALA UHARICA

OPIS

Velika je 36 cm. Čepka na glavi sta pokončna in dolga. Zgoraj je rjavo rumena s črno rjavimi progami in plamenastimi lisami. Kljun je črn, okrogel na rumeno. Prsti so porasli s gostim, svetlo rjavkastim perjem.

KJE ŽIVI

Kadavinje se v iglastem lesovju, tudi v majhnih goščavah, ki jih sestavljajo iglavci, mestoma v listnatih gozdovih.

PATRICIJA IN NEŽKA

OBISKALA SEM BABICO ZIMO

Vsak dan sem čakala, da bo začel padati sneg. Nič. In odločila sem se, da grem obiskat babico Zimo. Odpravila sem se na pot. Ko sem bila na poti, sem zagledala čarovnico z zelenim obrazom. Zelo sem se ustrašila. Potem sem stekla naprej. Prišla sem v mračen gozd. Tam sem videla hiško iz ledu. Potrkala sem. Na vrata je prišla neka ženica. To je bila tista žena, h kateri sem si želela priti. Rekla sem: Dober dan. Ali tu stanuje babica Zima? Stara ženica je pokimala. Rekla mi je, da naj vstopim. Vstopila sem. Tam sem zagledala, kako je babica delala sneg. Babica Zima me je vprašala, kaj želim. Odgovorila sem ji, da si želim, da bi jutri zapadel sneg. Rekla mi je, da mi bo mogoče lahko podarila sneg. Potem sva popili čaj. Ko je bila ura štiri popoldne, sem odšla. Stopila sem iz babičine hiše in na strehi sosednje hiše sem videla tisto čarovnico, ki se je glasno smejala. Stekla sem domov. Hodila sem dve uri.

Drugi dan je zapadlo veliko snega. To je bila prava zima. V šoli smo se kepali in sankali. V mislih sem se zahvalila babici Zimi.

NEŽKA

ME MI JE SNEG, ŽIVIM NA
 OBLAKU. POZIMI ME ZBUDI VETER,
 DA SPUSTIM VNA ZEMLJO
 MILIJONE SNEŽINIK, OTROCI
 SE ME RAZVESELIJO.
 SANKAJO SE IN SMUCAJO.
 IZ MENE NAREDILJO
 SNEŽENEGA MOZA.

KATARINA

V NAŠO VAS JE PRIŠLA POMLAD

Vsi se veselimo pomladi. Komaj čakamo, da posije toplo sonce. Najprej zrastejo zvončki in trobentice. V gozdu zacveti teloh. Na polju nabirajo regrat. Kmetje trebijo travnike in obrezujejo sadna drevesa.

Urška

POMLAD

Spomladi drevje zacveti,
pa tudi trava zeleni,
reka v gozdu zaživi,
vsa narava se zbudi,
sonce zlato zažari.

Ptiček se po veji zapodi,
veverici se lešnikov nabirati mudi,
mali zajček se v gosti travi izgubi,
ribica v potočku sosedo žabo poškropi,
spomladi res lepo je in vse diši.

Miha Štular

OBISKALI SMO SADJARJA

Včeraj smo šli k sadjarju. Obiskali smo gospoda Brlek Vilija. Ko smo prišli, je najprej pripravil vsa orodja: žago, nož, izvijač in smrekovo smolo. Nato je šel k drevesu-divjaku. Najprej je odžagal drevo in odrezal cepič z nožem. Zarezal je malo drevo in dal v zarezo cepič. Zamazal je s smrekovo smolo. Nežkina mama je dala staro krpo in je obvezal drevo. S smolo je zamazal vse rane. Pokazal nam je še drug način cepljenja. En konec je dal učiteljici. Nežki je rekel, da naj ostale cepiče vtakne v zemljo, da se ne bodo posušili. Učiteljica in sadjar sta še malo poklepetala, potem smo odšli. Pogledali smo še morske prašičke pri Primožu. Ko smo si vse ogledali smo šli v šolo po torbe.

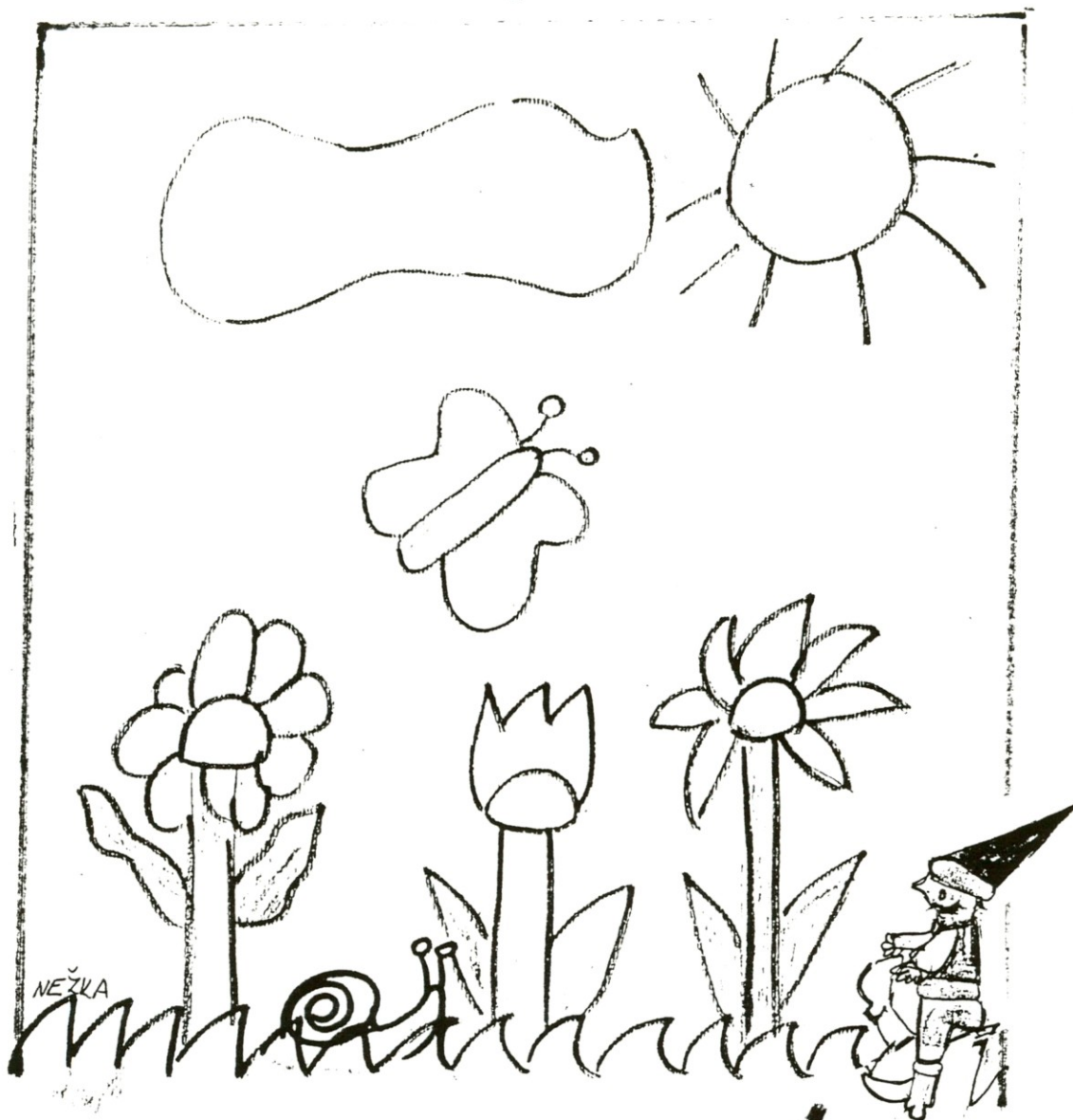
Patricija Stare

Paša marelica je zacvetela

Doma imamo marelico. Posadili smo jo zraven kamniti steni. Stara je približno 2 leti. Je zelo nizka. Takšna kot lanske leto ima veliko cvetov tudi letos. Veje rastejo zelo široko. Cvetoči so bele barve. Ko radeži dozorejo so oranžne barve. Na cvetove priletijo čebele. Mati je velikokrat obržev. Letos je začela zelo zgodaj cveteti. Imela je veliko cvetov. Moj bratec je skoraj vse potrgal. Zdaj ne vemo, ali bo splah kaj radežev. Prvo leto je imela eno marelico, drugo leto pa kar precej več.

Nika Stular

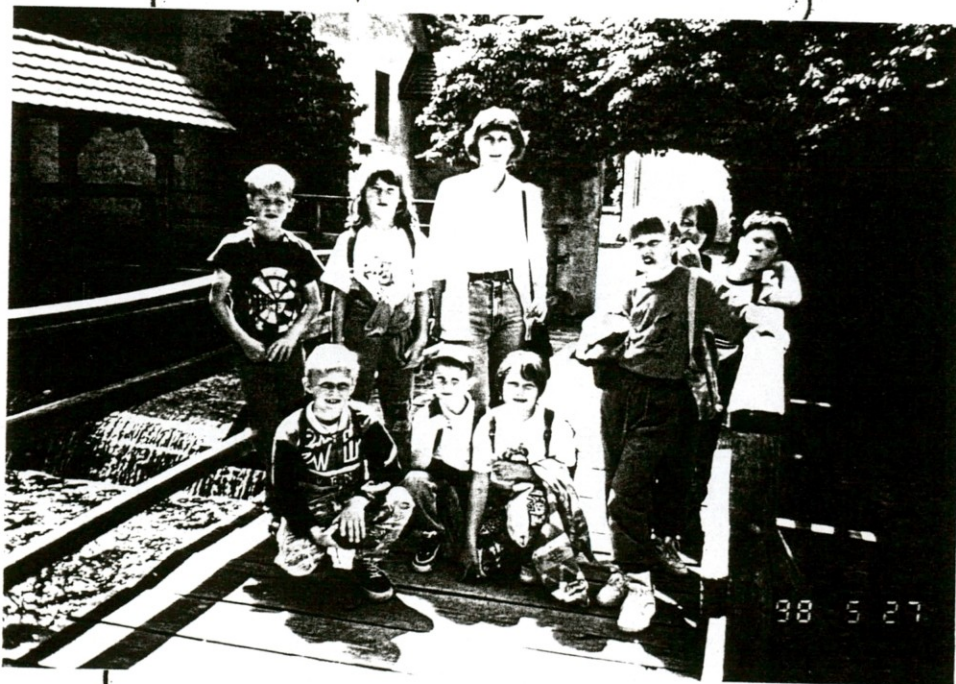

JAZ SEM |
 ŠKRATEK.
 IME MI JE
 NAVIHANI ŠKRATEK. SEM
 ZALJUBLJEN. IGRAM SE
 ČLOVEK NE JEZISE. SEM
 ŠKRATEK ČOPATEK, TRA=
 LA LA, ČE STEGNEM /SVOJ
 VRATEK, SEM VELIK ZA DVA.
 IMAM SE LEPO.

KATARINA

Jaz sem trobentica.
 Zadnjič je prišla
 Klara in me je izkopala.
 Mene je bolelo: av, av.
 Ko me je izkopala, me ni
 več bolelo. Posadila me je
 na njen vrt.
 Drugič me je
 ota pohodil.

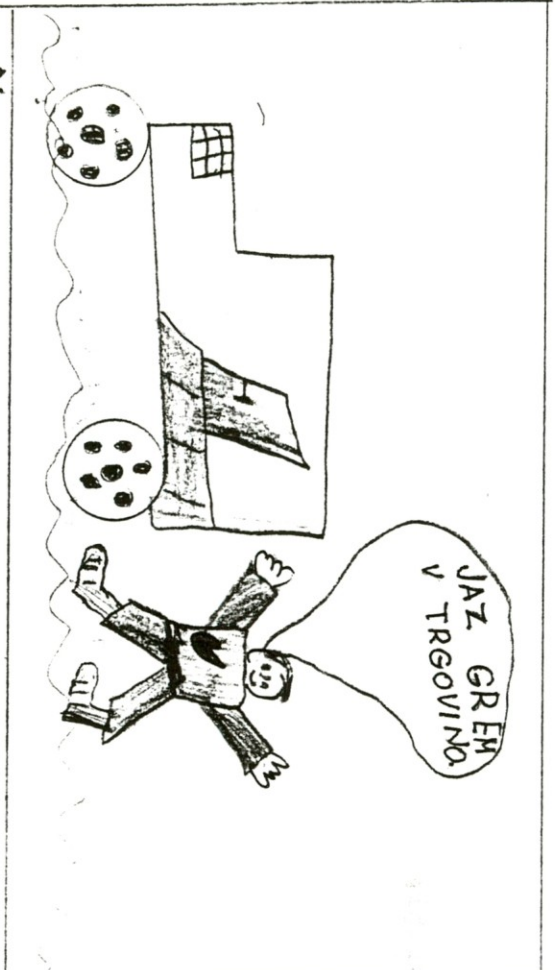
KATAKINA

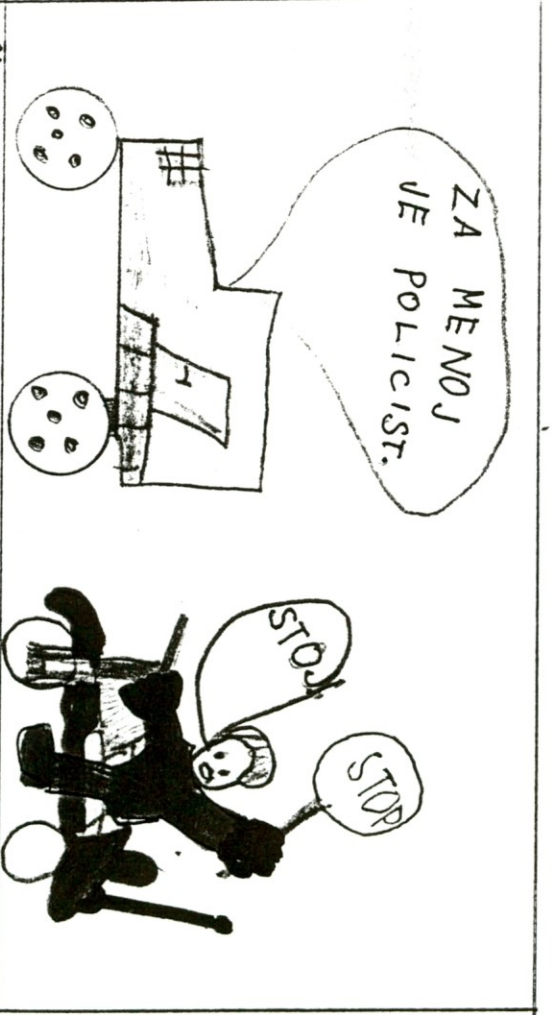
V BISTRICI
 NA
 IZLETU

Jaz sem trobentica, ki raste ob
 reki. Sedaj mi je punčka odrgala cvet.
 Bolelo me je. Zapiskala je name. Vesela
 sem bila zato, ker znam trobiti.
 Imam rumen cvet. V bližini je moja
 prijateljica trobentica. Potem je v mene
 priletela čebela. Vzela mi je med.

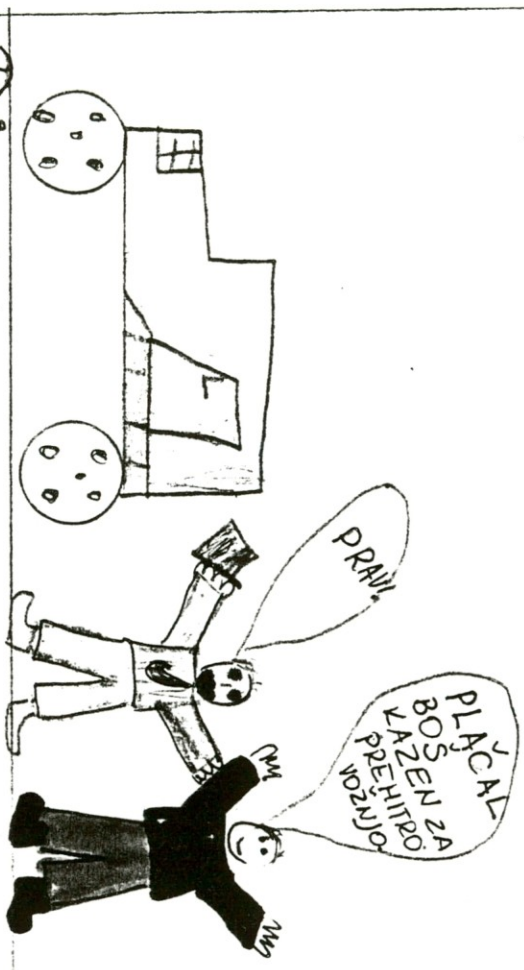
Eva

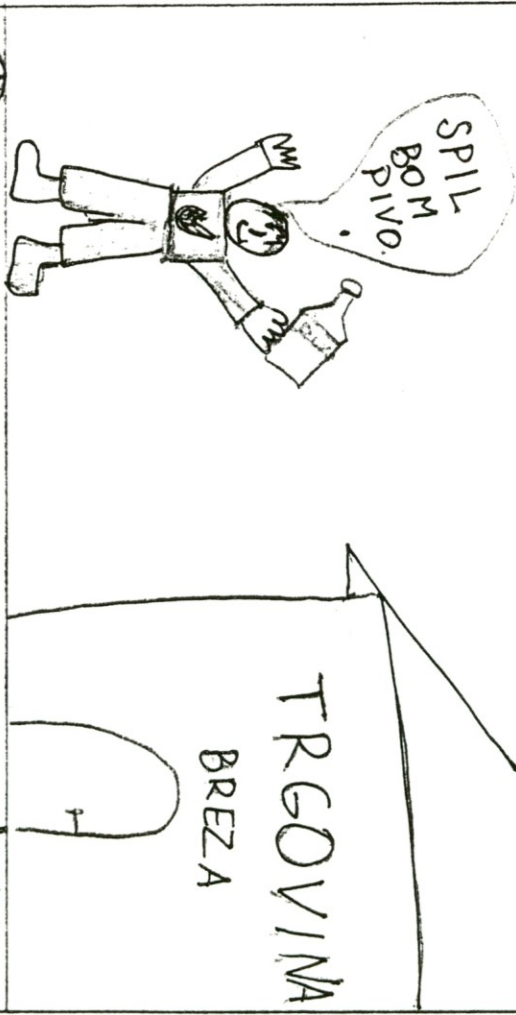
1 Janes gre v trgovino.

2 Janesa je ustavil policist.

3 Plačal je razon.

4 Pivil je v trgovino.

Jaz sem kobilj.

Vozim tukovalce.

Imam težak 1000 kilogramov

mar. Imam vrata in

skozij grejo tukovalci.

Učraj sem dobil garažo.

V petek sem šel k

avtomehaniku. Tadijič

je smagal Primorž

Pitirka.

Katarina Meglič

LADJO SO PRIPELJALI.

Z LADJO SE VOZIM. LADJA

IMA MOTOR. LADJO VOZI

KAPITAN. LADJA IMA OKNA.

LADJA VOZI DO REKI.

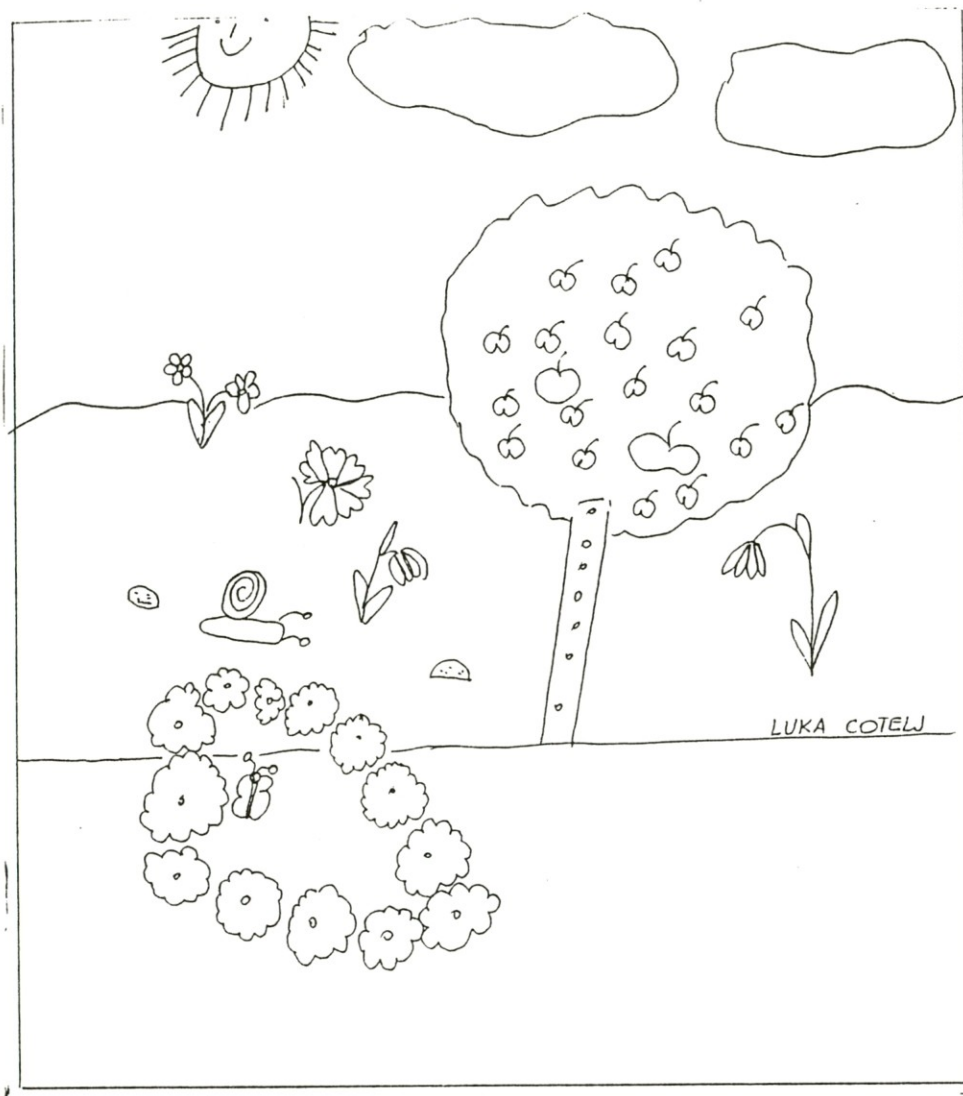
LADJA SE LAHKO POTOP.

SIDRO SPUSTI V VODO.

LADJA VOZI PO VALOVIH.

NA LADJI SO MORNARJI.

LUKA

MAMICA PRAZNUJE

MAMICA SE RADA SMEJE.
MAMICA ME IMA RADA.MAMICI JE IME MATEJA.
MAMICA RADA ČISTI.
RADA OBEŠA PERILO.
Z ATIJEM GRE NA SPREHOD.HODI V SLUŽBO.

LUKA

MOJ BRAT

Rad imam brata Klemena. Bil je v bolnici. Sestre so ga pohvalile, da je bil priden. Ima svetle lase. Boji se parkeljnov. V družini je namlajši član. Vsi ga imamo radi. Star bo dve leti. Rojstni dan ima 1. januarja, na Novo leto. Včasih pomaga pospraviti svojo sobo. Zdajle pa lepo spi. Nikoli ni zoprn.

Miha

POMAGAL SEM

Mamici sem pomil posodo. Hotel sem jo presenetiti. Ko je bila ura pol dveh, sem začel. Mama me je vprašala, kaj delam. Rekel sem ji, da bom mamico presenetil. Vprašala je, kako. Odgovoril sem ji, da bom pomil posodo. Smejala se je in odšla dol. Ko je bila ura dve, je prišla mamica domov. Ni vedela, da jo čaka presenečenje. Vprašala je, kdo je pomil posodo. Povedal sem. Stisnila me je, potem pa še pohvalila.

Miha

MAMICA

Jaz imam mamico zelo rada. Je majhne postave. Ime ji je Marija. Ko gre v službo, mi da poljubček. Rada je urejena. Najraje obleče krilo, jopico in jakno. V službi ji rečejo, da je zelo lepa. Rada gleda filme, risanke in smešnice. Rada pa tudi pospravlja, lika, pomiva in obeša perilo. Če ima čas, z mano karta. Rada gre z mano na sprehod. Moja mamica ima rada živali.

Patricija

Mamici je ime Veronika. Stara je 29 let. Rad imam mami. Ko imam rojstni dan, se lepo obleče. Mami rada je pico. Rada se smeji. Moja mami rada drsa. Mami je vesela, če prinesem šopek. Moja mami ima rada morske prašičke.

Primož

Moja mamica je Danica. Če ji kaj pomagam, mi kupi čokolado. Najraje ima, če ji iz šole prinesem kakšen izdelek. Prinesem ji laboda ali srčka. Ko gre mami v službo, si obleče krilo in bluzo. Doma se takoj preobleče v hlače, pulover in haljo. Rada hodi na pole delat butare. Ko pride domov, gre v hlev. Moja mami je stara 32 let. Zelo jo imam rada. Tudi mami me ima rada.

Urška

KAJ BOM, KO BOM VELIK-A

Ko bom velika, bom učiteljica. Učila bom otroke. Vozila se bom z avtom. Otroke bom peljala tudi v knjižnico, da bodo brali knjige. Ko jih bodo prebrali, mi jih bodo dali nazaj. Morda bodo zelo pridni. Ko bodo govorilne ure, bom povedala mamicam, če so pridni.

Patricija Stare

Ko bom velik, bom policist. Ne bom ustavljal promet, ampak me bodo poklicali, če bo kdo kaj oropal. Imel bom motor in pištolo. Vsak me bo pohvalil, da imam lepo obleko. Če bom ujel roparje, bodo dobili lisice na roke in šli v zapor. Če pa bom le moral kdaj ustavljati promet, bom brez pištole. Motor bo počival v garaži. Res komaj čakam, da bom velik.

Miha Štular

Ko bom velika, bom slikarka. Veliko bom risala. Risala bom Prešernovo hišo, Dobrčo in še kaj. Vsakemu, ki bo prišel k meni, bom kaj narisala. Gotovo bodo vsi veseli. Morala bom imeti čopiče in barve. Morala bom imeti slikarsko stojalo in risalne liste. Oblečena bom v belo haljo. Za slike bom dobila denar.

Urška Bohinjec

Med poukom klepetam

Jaz zmeram med poukom klepetam.
Potem me tovaršica obreza. In jaz še
zmeraj klepetam. Potem gre pa zares.
Tovarišica mi da prepis. In dam
mir. Ko se začne spet pouk, me
spet obreza. Jaz jo pa ne ubogam. Ko
se jaz smejim, se potem še drugi sme-
jejo.

Patricija Stare

KAMEN SE MI JE ODVALIL OD SRCA

Nekega dne je prišel k nam nekdo, ki ga ne maram. Meni je rekel, če se greva igrat. Rekla sem, da se ne grem. Pa je kar čakal v kuhinji. Mama mu je rekla, da naj se usede. Odločil se je, da gre domov. Meni se je od srca odvalil kamen.

Urška

Imel sem psa mladiča. Zbolel je za nalezljivo boleznijo. Vsi so govorili, da bo poginil in ga je treba dati ubiti. Mamica pa je poklicala živino-zdravnika, da mu je dal injekcijo ter veliko tablet. Moj pes je ozdravel, meni pa se je kamen odvalil od srca.

Miha

TO ČIVKAJO ŽE VRABCI NA STREHI

*Nekega dne se je Mitja vozil po cesti in me še pogledal ni. Drugi dan se je peljal mimo mene in mi rekel: «Ali veš, da imam novo kolo?»
»Saj že vem. To že vrabci na strehi čivkajo.«*

Urška

DRUGIČ SE NE BO VEČ PETELINIL

Nekoč sem se šla voziti s kolesom. Ko sem prišla na križišče, sem videla Žiga. Petelinil se je, kajti on je mislil, da ima najboljše kolo. Meni se je zdelo, zelo slabo kolo. Kar vozil se je in vozil, nazadnje pa je padel. Takoj se je začel jokati. S Primožem sva se mu smejala.

Nežka

S prijateljem sem igral košarko. Zmagal sem 10 proti 3. Potem je šel domov. Tako je bil užaljen, da se mu je povesil nos. To je kmalu pozabil in spet sva bila prijatelja. Rekel sem mu, da naj se drugič ne petelini preveč.

Miha

KUHALA SEM MULO

Kadar me mami okrega, sem jezna. Grem v sobo in se potuhnem. Približno čez petnajst minut grem iz sobe, Ampak še vedno se z mami ne pogovarjam. Potem mami začne govoriti. Najprej mi reče, če sem jezna. Jaz rečem, da sem čisto malo. Potem se mami opravičim. Drugi dan se spet pogovarjam.

Nežka

KOŠI, KOŠI, KOŠI

Doma v kopalnici imamo koš za umazano perilo. V njega veselo zlagamo umazano obleko. Ko je poln, je zelo žalosten. Zato jih mamica zloži v pralni stroj. A kaj pomaga, ko je kmalu zopet poln.

Eva Studen

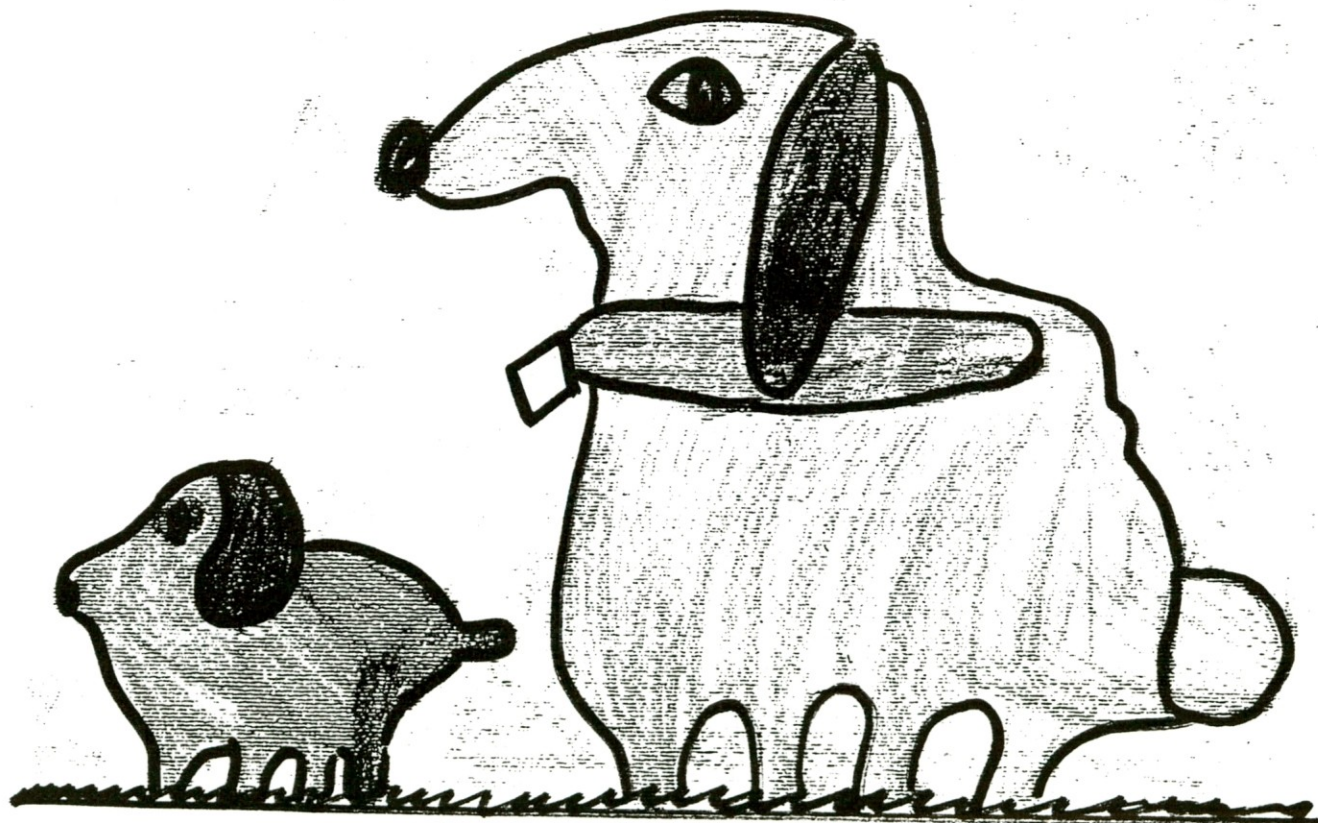
Jaz imam koš rdeče barve. Koš visi na steni garaže. Z žigom mečeva žogo v koš. Ata je naredil koš iz mreže. Moj koš visi 2 m visoko.

Primož Krsnik

Dobil sem koš. Z Markom mečeva v koš. Vesel sem, ko zadanem koš. Rad zabijam. Rad igram košarko.

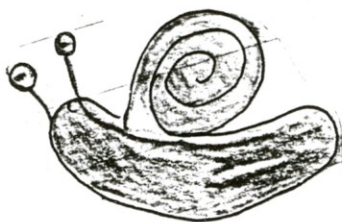
Luka Cotelj

OGLEDALI SMO SI FILM DAMA IN POTEPUH.

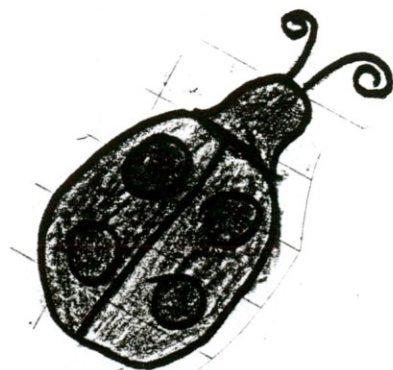
UGANKE

I krili zleti v nebo
in prinese mi zlato kolo.
Ima črne pike in rdeča
krila.

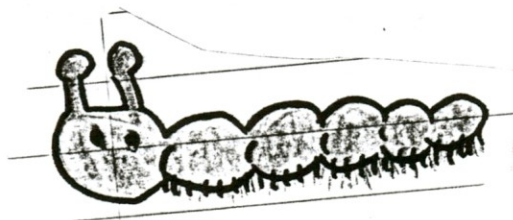
Je dolga zelena
žival, je kosmata
in jo dobimo na solati.

Je zelo pridna žival
in nam nosi v čebelnjak
med.

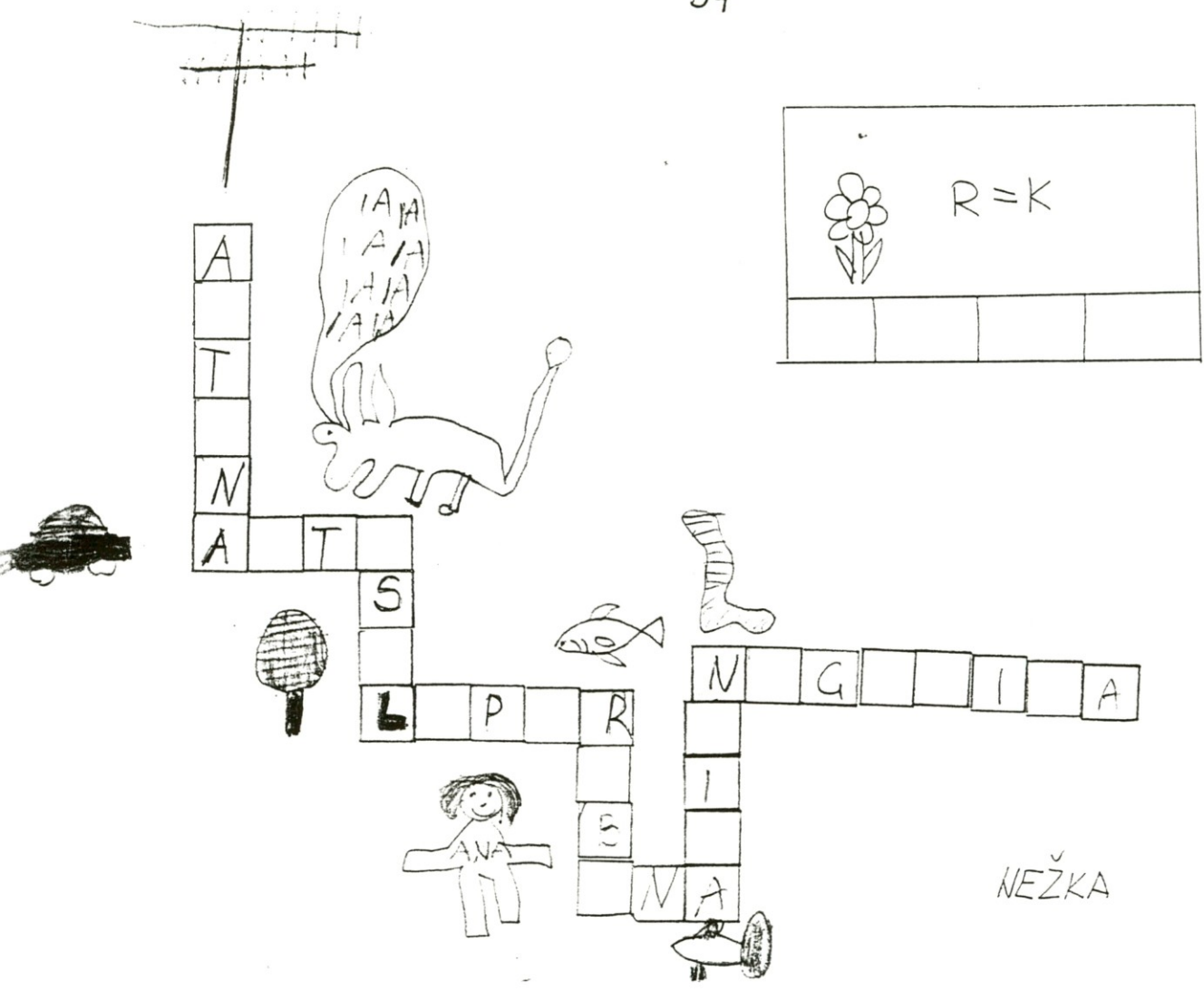

Je zelo počasen,
ima samo eno nogo
in na sebi hišico.

Ima rdeče in modre
kroglice, iz njega
naredimo sladkorino.

Urška

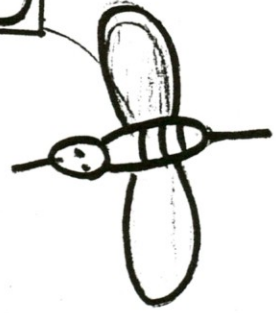
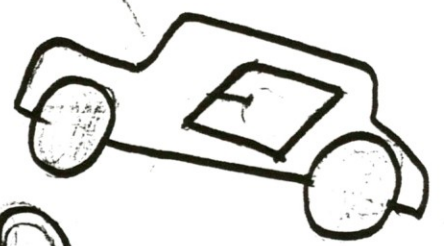
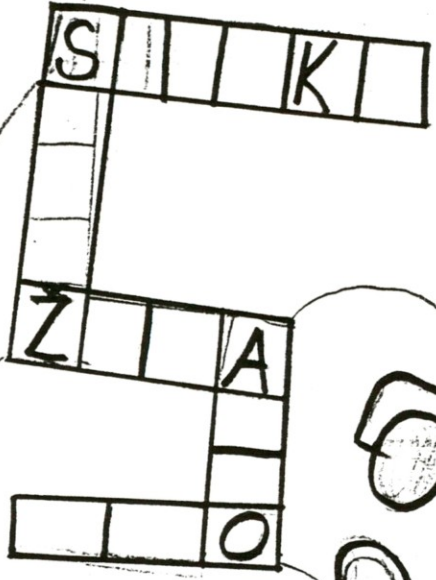

POVEŽI!

MIHA

35

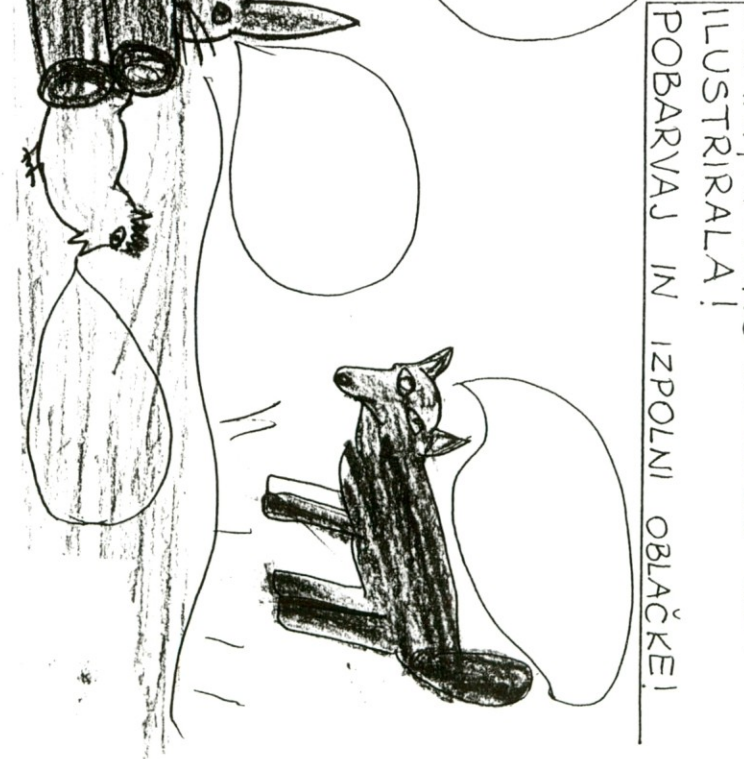
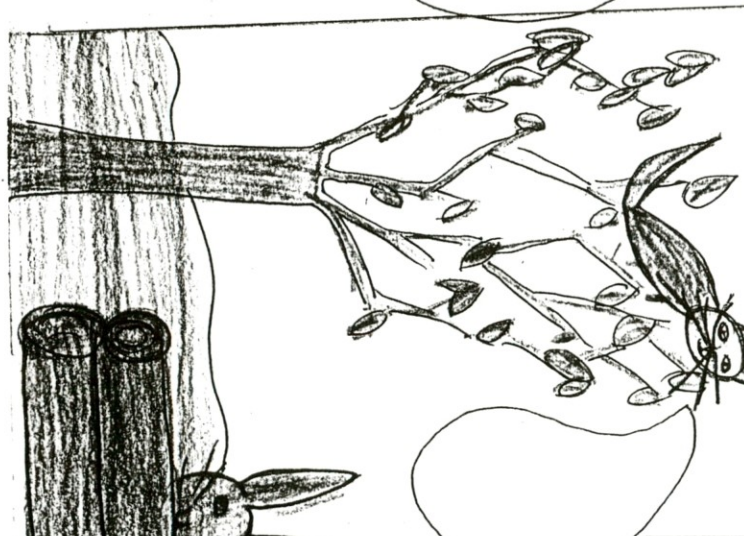
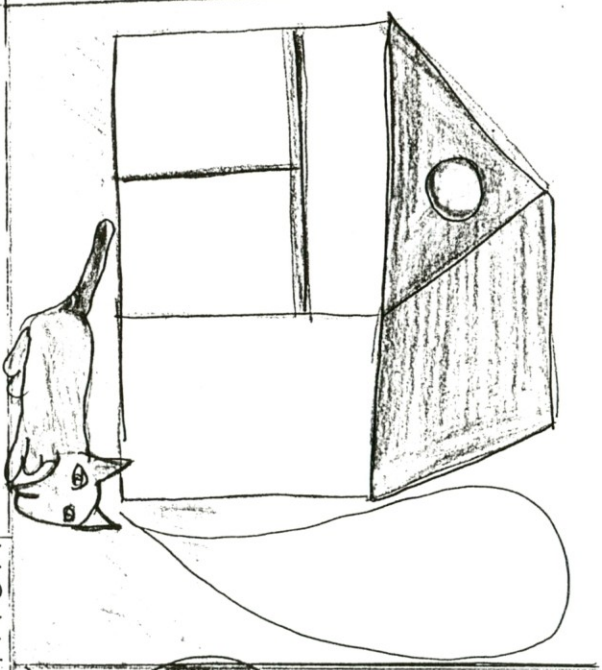
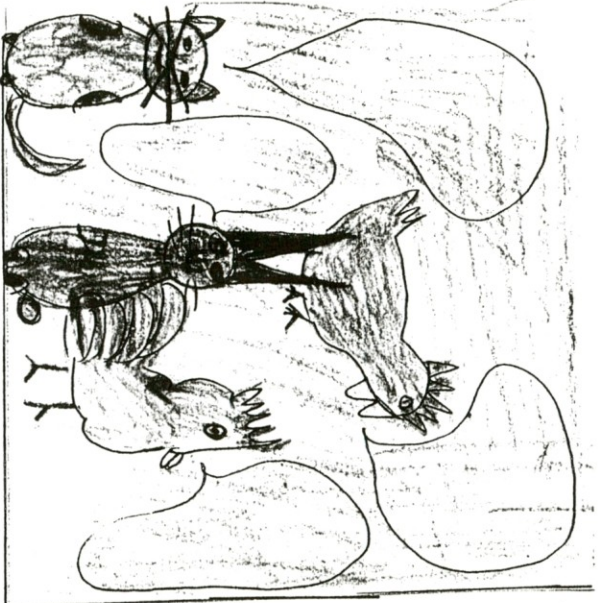

MIHA

1	2	3	4
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☒	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☒
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐

URŠKA

UGANI, KATERO ZGODBO SEM
ILUSTRIRALI!
POBARVAJ IN IZPOLNI OBLAČKE!

PREDSTAVIMO SE

Ime mi je Katarina. Pišem se Meglič. Doma sem v Lešah. Hodim v 1. razred. Imam kostanjeve lase. Sem zelo vesele narave. Rada berem knjige in pišem.

Ime mi je Urška. Doma sem v Lešah. Sem srednje postave in imam rjave lase. Hodim v osnovno šolo Leše. Stara sem devet let. Rada rišem.

Jaz sem Patricija. Hodim v 2. razred Podružnične šole Leše. Stara sem 8 let. Stanujem v Lešah. Rada sem vedno urejena. Mama me vsako jutro počese in spne lase v čop. Sem vesela in rada govorim.

Ime mi je Neža. Pišem se Brlek. Živim v Lešah. Imam hišnega ljubljénčka mucka. Ime mu je Miki. Stara bom 9 let. Zaključujem 2. razred. Rada gledam risanke. Zbiram znamke. Rada računam, plavam, igram igrice na računalnik.

Jaz sem Primož. 20. junija bom star 8 let. Letos bom končal prvi razred. Doma sem v Lešah. Velik sem 138 cm. Rad igram košarko. Imam morske prašičke za katere skrbim.

Jaz sem Miha. Pišem se Štular. Doma sem v Palovičah. Rad igram košarko. Imam zajčke, mucka in psa. Zanje dobro skrbim. Imam dva mlajša brata. Zelo ju imam rad.

Ime mi je Eva. Doma sem v Lešah. Končujem 1. razred. Rada imam psičko Lišo. Rada se vozim z rolerji.

Ime mi je Luka. Rad igram košarko, se vozim s kolesom. Pomagam atu pri delu na polju. V šoli najraje rišem in pišem.

KAJ NAM JE BILO V TEM ŠOLSLEM LETU NAJBOLJ VŠEČ?

- Ekskurzija v Bistro
- Nagačene živali v muzeju
- Tabor v Podljubelju
- Naravoslovni dan
- Učiteljica
- Igranje igrice z računalnikom
- Risanje na steklo
- Sestavljanje z lego gradniki
- Stari avtomobili v Bistri
- Vse mi je bilo všeč
- Nastopanje na proslavah
- Od malic so nam bile najbolj všeč sirove žemlje, gres, puding.

**V ŠOLSLEM LETU 1997/98 SMO SE
Z GLASILOM LISTKI TRUDILI:**

**UČENCI 1.RAZREDA: Luka Cotelj
Primož Krsnik
Katarina Meglič
Eva Studen**

**UČENCI 2.RAZREDA: Urška Bohinjec
Nežka Brlek
Patricija Stare
Miha Štular**

IN UČITELJICA Irena Japelj

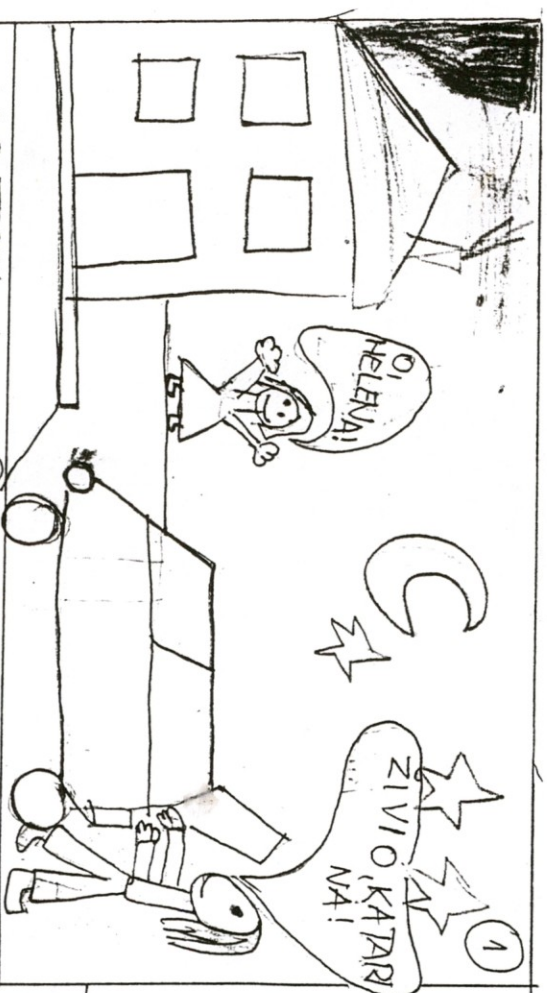
Fotokopiranje v centralni šoli v Bistrici.

Junij 1998

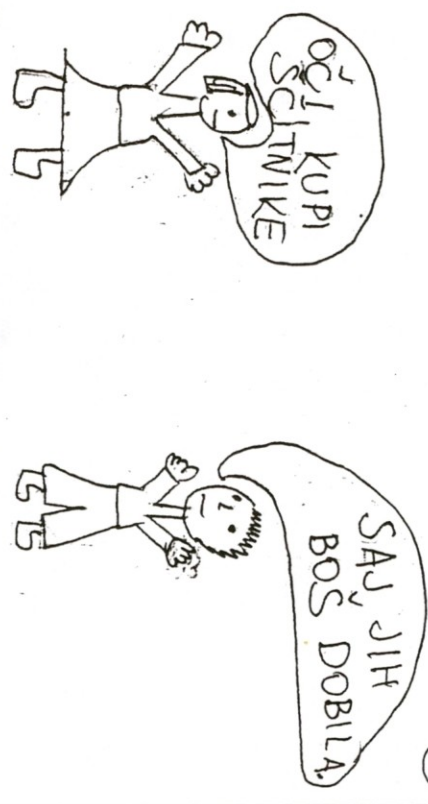

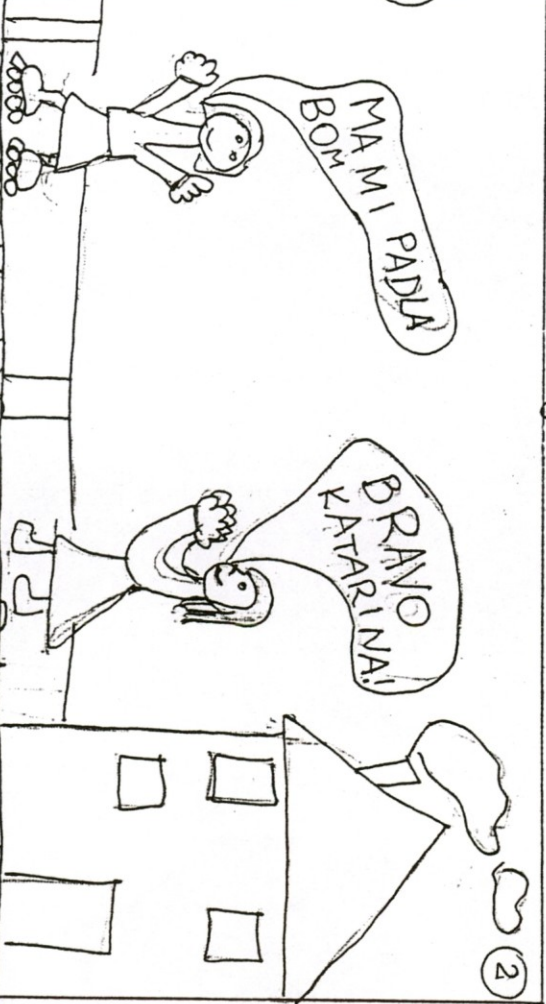
Dobila ...
sem rolerje

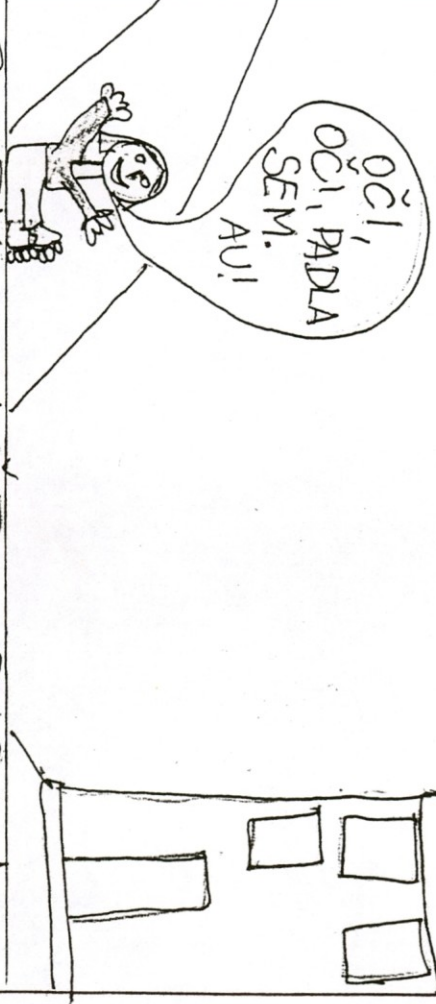
HOTIELA SEM SI ROLERJE.
KONČNO SE MUJEZELJA
IZPOLNILA

OČJU SEM REKLA, DA NAS
KUPI SČITNIKE.

POTEM DRUGI DAN SEM
SE UCILA ROLATI.

POTEM SEM ŠE PADLA,
UDARILA SEM SE NA ROKO.